

اقتصاد

چند قطبی بودن جهان به نفع چه کسی است و به ضرر چه کسی؟
آمریکا باید جهان چند قطبی را بپذیرد

صفحه ۷

«هدف مشترک» ائتلاف اعتدال و اصلاحات در انتخابات مجلس؟

«اصلاحیون» بر وزن

«اعتدالیون»

خبرهای گوشه و کنار حاکی از این است که اعتدال و توسعه بنا دارد در انتخابات مجلس دوازدهم ایفای نقش کند؛ نقشی که البته ذیل ائتلاف با برخی جریان‌های سیاسی اصلاح‌طلب و اصولگرا عملیاتی می‌شود. به گزارش خبرنگاران، سنگین کردن اوضاع هستند. هرچند روند نام‌نویسی برای نامزدی در انتخابات مجلس برای بسیاری غافلگیرکننده بود اما گروه‌های سیاسی ترجیح می‌دهند که در سکوت خبری به ارزیابی رقبای و ریزش با شرکای احتمالی‌شان بپردازند.

حزب اعتدال و توسعه از جمله این احزاب سیاسی است که سر و صدای زیادی ندارد اما با این حال از زمان تشکیل به صورت مداوم فعال است. مشی سیاسی اعتدال و توسعه از نامش پیداست؛ چهره‌هایی تکنوکرات و عملگرا در سیاست ایران که زمانی پدر معنوی تشکل‌های هاشمی رفسنجانی بود و این روزها حسن روحانی. نشانه‌ها و سیگنال‌های صادر شده از سوی اعتدال و توسعه حکایت از آن دارد که این طیف سیاسی بنیادین بر حضور در انتخابات مجلس دوازدهم و ایفای نقش است، نقشی که برای ایفای آن به حضور اصلاح‌طلبان و اصولگرایان معتدل نیاز است. آنها تجربه سه ائتلاف را دارند؛ سه ائتلافی که با اصلاح‌طلبان داشتند و به پیروزی منجر شد. انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲ و ۹۶ و مجلس ۹۴. در دو انتخابات ریاست‌جمهوری، اصلاح‌طلبان حسن روحانی رهبر معنوی اعتدال و توسعه را مورد حمایت خود قرار دادند و محمد خاتمی به عنوان رهبر اصلاحات، در هر دو انتخابات از او حمایت کرد که با پیروزی روحانی نیز همراه شد.

شرح در صفحه ۲

سخن نخست

چوب را از لای چرخ نمایش‌های خانگی بردارید!

گاهی و یا بهتر است بگوییم اکثر اوقات در تنگنا قرار گرفتن برخی موقعیت‌ها بهترین گزینه راه خروج از بن بست هاست. در سال‌های اخیر متأسفانه عملکرد صدا و سیمای کشورمان رفته رفته رو به افول رفته تا جایی که میتوان به جرات ادعا کرد دیگر این روزها جذابیتی برای مخاطب ندارد و تنها گروهی اندکی که اغلب افراد مسن جامعه را تشکیل می‌دهند همچنان بیننده رسانه ملی کشور هستند و از آنجایی که عزم و اراده‌ای نیز برای جبران وجود نداشته، سریال‌ها و فیلم‌های پخش شده دیگر مانند گذشته طرفداران پر و پا قرصی ندارد.

امیر نیک رویان

ادامه در صفحه ۲

از نقشه آنگلوساکسونی زنگزور تا سنگ‌اندازی گازپروم

موانع صادرات گاز ایران به ارمنستان

۴

چرا سرمایه ایرانی‌ها روانه امارات می‌شود؟

فرار سرمایه‌های کشور!

۳

گفت‌وگو با رضا فیاضی به مناسبت روز کودک

نسل‌کشی فرهنگی در تلویزیون و سینما

۸

پشت پرده مرز شکنی قیمت‌ها در بازار طلا و سکه

جهش عجیب قیمت‌ها در بازار

صفحه ۵

بهداری جهری می:

باید به رشد اقتصادی سالانه ۸ درصدی دست یابیم

سیزدهم این امیدواری ایجاد شده است که همانگونه که توانستیم از میانگین صفر درصدی به ۴.۲ درصدی و بعد به رشد اقتصادی بالاتر ۶ درصد برسیم، ان‌شالله بتوانیم در آینده به رشد ۸ درصدی نیز دست پیدا کنیم. وی ادامه داد: برنامه‌ریزی‌های دولت این بوده است که منابع را به سمت افزایش رشد اقتصادی هدف‌گذاری کند و حمایت‌ها در جهت افزایش نرخ رشد اقتصادی صورت گیرد. هرچند در برخی از حوزه‌ها از جمله نفت و صنعت رشد اقتصادی حتی دو رقمی را داشتیم و امیدواریم با مسیر خوبی که طی شده است بتوانیم به هدف‌گذاری رشد ۸ درصدی سالانه در کل اقتصاد کشور برسیم.

وی افزود: برنامه دولت این است که ان‌شاءالله بتواند این سیاست‌ها را محقق کند و به این رشد ۸ درصدی برسد. سخنگوی دولت با اشاره به آمارهای اقتصادی موجود در کشور تشریح کرد: این دولت توانسته است از رشد اقتصادی میانگین صفر درصدی در دهه گذشته به میانگین رشد اقتصادی ۴.۲ درصدی در دو سال گذشته برسد و ضمن آنکه با شتاب بالا در بهار امسال و مطابق گزارش بانک مرکزی رشد بالاتر از ۶ درصدی و مطابق گزارش مرکز آمار رشد ۷ درصدی اقتصادی را داشته‌ایم. بهداری جهری تأکید کرد: در مسیر طی شده دولت

سخنگوی دولت گفت: این امیدواری ایجاد شده همانگونه که توانستیم از رشد اقتصادی صفر درصدی دهه گذشته به رشد ۴.۲ درصدی و بعد بالاتر از ۶ برسیم، ان‌شاءالله بتوانیم به رشد ۸ درصدی دست یابیم. علی بهداری جهری سخنگوی دولت در گفت‌وگو با خبرنگار مهر با اشاره به امکان تحقق رشد ۸ درصدی اقتصادی در کشور گفت: هدف‌گذاری دولت‌ها در ادوار مختلف تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی بوده و اخیراً در سیاست‌های ابلاغی و کلی‌مقام معظم رهبری برای برنامه هفتم اقتصادی به صورت مکتوب تصریح شده است که باید به رشد اقتصادی ۸ درصدی برسیم.

پادداشت

شیراز شهر هدر رفت استعدادهای

محمد هادی جعفرپور

گوشه‌ی حیاط منتظر ایستاده بودم که صحبت‌های مربی ورزش مدرسه توجه ام را جلب کرد. بیشتر از دخترم شنیده بودم که خانم الهام پاکدل مربی ورزش مدرسه بازیکن فوتسال هست و در فصل گذشته ی رقابت‌های لیگ کشور علاوه بر عنوان خانم گلی رقابت‌ها، بهترین بازیکن مسابقات شده. صحبت‌های خانم مربی را اگرچه در سال ۱۴۰۲ می‌شنیدیم اما برایم حرف تازه و جدیدی نبود، دردلد ها و گلایه‌های خانم مربی شبیه همان گلایه‌هایی بود که من و هم‌نسلان من در دهه ۷۰ داشتیم.

از ابتدای دهه‌ی هفتاد که همراه با تیم بزرگسال باشگاه مرصاد در رقابت‌های دسته دوم بسکتبال کشور حضور یافتیم تا روزی که به پاس قهرمانی در آن رقابت‌ها مبلغ بیست و پنج هزار تومان پاداش دریافت کردیم (حوالی سال ۷۴-۷۵) که کرات این عبارت را می‌شنیدم؛ مسئولین این استان و شهر به ورزش و ورزشکار اهمیت نمی‌دهند، برای پیشرفت در ورزش و رسیدن به قله‌های ترقی باید از شیراز رفت... یادش به خیر همان روزها بود که دو باشگاه بسکتبال شیراز برای حضور در لیگ در به در دنبال اسپانسر بودند که آقا مهران حاتمی کاپیتان تیم ملی در گفتگویی با جراید گفت: در شیراز یک لیبنیات فروشی (اشاره به یک شرکت لیبنیاتی که اسپانسر یکی از تیم‌های حاضر در لیگ بود) پیدا نمی‌شود تا اسپانسر تیم‌های شیرازی شود. آن روزها دو تیم حاضر در شهر شیراز با بازیکنان بومی با کمترین بودجه یقه‌ی خیلی از تیم‌های بزرگ با بودجه‌های آنچنانی را می‌گرفتند و در رقابت‌های کشوری همواره تیم شیراز روی سکو بود (خاطرم هست کل بودجه‌ی تیم ما از مبلغ قرارداد یکی از بازیکنان تیم اصفهان کمتر بود). این شد که به آقا مهدی دونانی زاده توصیه کردیم از شیراز بروید و بسکتبال را در اصفهان با تهران ادامه دهید و مهدی رفت و شد کاپیتان تیم ملی و امروز مربی تیم ملی است و از او در کنار دکتر حاتمی به عنوان مفاخر بسکتبال شیراز یاد می‌کنیم.

این مقدمه‌ی کوتاه را نوشتم تا به خانم گلپا فوئسال کشور و بهترین بازیکن فوتسال بانوان کشور خانم الهام پاکدل بگویم که مسئولین شهر و دیار من و شما در این شکل بی‌مهری‌ها و کم‌مصلی‌ها سابقه‌ی درخشانی دارند و چنین برخوردهایی امر تازه ای نیست. اینکه دختر شیراز در بالاترین رده‌ی فوتسال کشور در چنین جایگاهی قرار بگیرد و هیچ مقام و مسئولی یک دست‌مریزاد ساده به او ننگفته است متأسفانه امر تازه‌ای نیست.

شاید وقتش رسیده به شما هم همان توصیه‌ی ای را کنم که چندین سال پیش به هم‌بازی و رفیق عزیزم آقا مهدی‌دونانی زاده کردم. شیراز شهر هدررفت استعدادهاست، فرقی هم نمی‌کند در کدام حوزه فعالیت داشته باشی از ورزش گرفته تا هنر. شاهد این ادا هنرمندان تاتر و موسیقی که از شیراز به پایتخت رفتند و امروز در تهران برای خودشان سروری می‌کنند و یا در همین فوتسال حتماً شما بهتر از من از بی‌مهری‌هایی که در حق ستارگان ورزش این شهر روا داشتند خبر داری.

گرچه حضور ورزشکاران پرافتخاری چون شما در شهر شیراز خاصه برای من که دخترم شاگرد مدرسه ایست که شما مربی ورزش آن هستید، غنیمت است اما ماندن در شیراز برابر است با آه و افسوس‌هایی که من و هم‌نسلان من برای روزها و موقعیت‌هایی که با ندانم‌کاری مدیران این شهر و استان به هدر رفت، بسر می‌دهیم.

با این همه به سهم خودم به وجود چنین بانویی افتخار کرده‌ام. از صمیم قلب برایتان آرزوی توفیق روز افزون داشته‌ام، امیدوارم به آنچه شایسته و لایق آن هستید دست یابید، به امید آن روز.

پادداشت

نگاهی به عملکرد جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان؛ این جشنواره بین‌المللی نیست!

نورانجفی*

امروز دومین روز از برگزاری سی‌وپنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در شهر زیبا و تاریخی اصفهان است. جشنواره‌ای که به میانسالی رسیده است اما هنوز همچون کودکی نابالغ رفتار می‌کند و نمی‌تواند نظم یا ثبات را در عملکرد خود جای دهد. البته اگر کمی عقب‌تر برویم و نگاه کلان‌تری به سینمای کودک داشته باشیم، متوجه می‌شویم که این خانه از پای بست ویران است.

اگر اخبار سینمای کودک و گفتگوهای مدیران بنیاد سینمایی فارابی که از نظر سازمان سینمایی متولی اصلی سینمای کودک هستند در ادوار مختلف را دنبال کرده باشید، همگی از احیای سینمای کودک صحبت می‌کنند. از کمبود تولیدات سینمایی حوزه کودک شکایت می‌کنند و همگی می‌گویند که برنامه‌های دارند و می‌خواهند خاطره سینمای کودک دهه شصت و هفتاد را زنده کنند و خلاصه وعده وعید بسیاری می‌دهند که به نتیجه قابل ملاحظه‌ای ختم نمی‌شود. گویی سینمای کودک توپ فوتبالی است که از زمین این مدیر به زمین مدیر بعدی پاس داده می‌شود.

خلاصه‌ی عملکرد مدیران بنیاد سینمایی فارابی را می‌توانید در برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان ببینید، آن‌هم بنیادی که بیشتر از همه سازمان‌های تحت مدیریت سازمان سینمایی تجربه حضور در فضاهای بین‌المللی را دارد و در دورانی تنها متولی حضور سینمای ایران در محافل بین‌المللی بوده است. اگر بخواهیم از اینکه جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در دوران‌های مختلف بین شهرهای همدان و اصفهان چرخیده است و برگزاری آن از ماه‌های تیر و شهریور به مهر رسیده است بگذریم که در جشنواره‌های بین‌المللی تراز اول جهان چنین عملکردی نمونه ندارد. به این نکته می‌رسیم که اصلاً معلوم نیست چرا مدیران سینمای ایران علاقه بسیاری به چسباندن کلمات «جهانی» و «بین‌المللی» به جشنواره‌هایی دارند که در حد جشنواره‌های محلی امکانات دارد؟! همانطور که گفتم

باعث اجحاف در حق سینماگران می‌شود. ولی در عمل متوجه می‌شویم که بین‌المللی بودن این جشنواره برای دبیر و مدیران فارابی در تعداد فیلم‌های خارجی شرکت‌کننده و تعداد کشورهای است که به جشنواره فیلم ارسال کرده‌اند، انگار که بی‌خبر هستند که با وجود سایت‌هایی مانند filmfreeway (سایت ثبت‌نام در جشنواره‌های فیلم) کوچک‌ترین جشنواره‌های دنیا هم می‌توانند آثار بسیاری را جذب کنند و این نشان‌دهنده کیفیت یک جشنواره نیست.

مهم‌ترین نکاتی که باعث اعتبار یک جشنواره جهانی می‌شود؛ جذب آثار درجه یک، جذب داوران شناخته شده خارجی، نظم در برگزاری و اطلاع‌رسانی درست به شکل بین‌المللی برای مخاطبان خارجی و در کل، نگاه بین‌المللی داشتن در برگزاری جشنواره خلاصه می‌شود. نه اینکه در حد یک جشنواره محلی امکانات بگذاریم و با ترجمه چند پاراگراف به انگلیسی و عربی عنوان «بین‌المللی» را به زور به خورد جشنواره بدهیم.

به‌عنوان کسی که در بیست‌ودومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان جزو داوران نوجوان این جشنواره بوده است، می‌دانم که کودکان و نوجوانان این سرزمین برای پر کردن اوقات فراغتشان نه منتظر مدیران سینمایی وقت می‌مانند و نه منتظر فیلم‌های جشنواره کودکان و نوجوانان هستند. امروز به واسطه اینترنت آثار بسیار با کیفیت انیمیشن‌ها و سینمایی کودک و نوجوان به راحتی در اختیار این گروه سنی قرار می‌گیرد. شاید تنها حسن برگزاری این جشنواره دیده شدن دغدغه‌های سازندگان آثار کودکان و نوجوانان آنهم برای مدتی کوتاه است.

وگرنه حتی بازاریان و تولیدکنندگان داخلی هم چشم‌امیدی به سینمای کودک ایران ندارند، چون اگر سری به بازار اسباب‌بازی، لوازم‌التحریر و حتی پوشاک تولید داخلی بزنید می‌بینید که برای جذب کودکان و نوجوانان از تصاویر انیمیشن‌ها و فیلم‌های خارجی استفاده می‌کنند. شاید وقت آن رسیده است که مدیران سازمان سینمایی نگاه کلان‌تری داشته باشند و کمی از جشنواره‌های موفق بین‌المللی الگوبرداری کنند. جشنواره‌هایی که به دلیل داشتن دبیر و سازوکار ثابت توانسته‌اند بسیار موفق عمل کنند و اعتبار جهانی برای سینمای خودشان به دست آورند.

*منتقد و خبرنگار سینما